

q̄s aīal tenētur p̄o his que sunt z que erūt ¶ Cūca p̄edcā q̄
ritur de hoc sophismate. impossibile potest esse verū. Probaf.
q̄ illud qd̄ est v̄l erit impossibile potest eē verū. sed antichristū
non fuisse post tempus suū est impossibile. z nō p̄t esse possibi
le z verū. ergo impossibile potest eē verū ¶ Cōtra. Quicqd̄ p̄t
esse verū est possibile. sed impossibile potest esse verū. ergo im
possibile ē possibile. In tercio mō p̄me figure. sed conclusio ē fal
sa. ergo aliqua p̄missaz. nō maior ergo minor. s̄ illa ē sophisma
ergo sophisma est falsum. Solutio. sophisma simplr ē falsus
et p̄batio peccat penes fallaciā accētis. q̄ cum dico. id qd̄ est
vel erit impossibile. duo dico. scz subiectum illius impossibili
tatis sine ip̄m impossibile. illud quod est vel erit est res subie
cta z impossibile accidit ei. z posse esse verū assignatur v̄triq̄
in esse. Sicut hec antichristum non fuisse erit impossibile. sed
antichristum non fuisse potest esse verum. ergo impossibile p̄t
esse verum. non valet. q̄ antichristum non fuisse est res subie
cta z impossibile est accētis z potest esse verum assignatur v̄tri
q̄ in esse. Et t̄m de ampliationibus

¶ Finit tractatus nonus
Sequitur decim^{us} de appellatōe.

Appellatio est acceptio termi p̄ re existēte. Dico at
p̄o re existēte. q̄ terminus significās nō ens non
appellat: vt cesar antichrist^{us} vel chumera Differt
aut appellatio a significatōe z sup̄pōne. q̄ appellatio est t̄m
de re existēte. sed sup̄pō z significatio sunt taz p̄o re non existē
te: vt antichristus significat antichristū z supponit p̄o anti
christo sed nō appellat. Hō em̄ significat hoīem. z de natura
sua sup̄pōit tā p̄ ex̄tibus q̄ p̄ nō ex̄tibus hoībus. appellat at
existētes hoīes t̄m ¶ Appellationū aut alia est termi cōis: vt
hō. alia est termi discreti vel singularis: vt sortes. Terminis
singularis idē significat sup̄pōit z appellat scz rem existentē:
vt petrus vel ioānes. ¶ Item a p̄p̄lationū termi cōis. alia ē
termi cōis p̄ re in cōi: vt q̄n termin^{us} cōis h̄z simplicē sup̄pōez
vt homo est sp̄s. aīal est genus. Et tunc terminus idē suppo
nit significat z appellat: vt hō significat hoīes i cōi. z sup̄pōit
p̄o hoīe in cōi z appellat hoīem in cōi. Alia aut est appellatō
termini communis p̄o suis inferioribus: vt quando termi
nus communis personalem habet suppositionem: vt homo